

XIII LO Szczecin

Wojownicze Żółwie Ninja

Tomasz Nowak, Michał Staniewski, Justyna Jaworska

5 Struktury danych
6 Grafy
7 Geometria
8 Tekstówki
9 Optymalizacje 1
10 Randomowe rzeczy 1
$\underline{ ext{Utils}}$ (1)
headers Opis: Naglówki używane w każdym kodzie. Działa na każdy kontener i pa Użycie: debug(a, b, c) << d << e; wypisze a, b, c: a; b; de
<pre></pre>
<pre>using namespace std; using LL = long long; #define FOR(i, l, r) for(int i = (1); i <= (r); ++i) #define REP(i, n) FOR(i, 0, (n) - 1) template<class t=""> int size(T &&x) { return int(x.size()); } template<class a,="" b="" class=""> ostream& operator<<(ostream &out,</class></class></pre>

1 Utils

2 Podejścia

Wzorki

4 Matma

```
1  mt19937_64 rng(seed);
  int rd(int 1, int r) {
    return uniform_int_distribution<int>(1, r)(rng);
}
1  headers/bazshrc.sh
    c() {
    clang++ -03 -std=c++11 -Wall -Wextra -Wshadow \
    -Wconversion -Wno-sign-conversion -Wfloat-equal \
    -D_GLIBCXX_DEBUB -fsanitize=address, undefined -ggdb3 \
    -DDEBUG $1.cpp -o $1
}
5  nc() {
    clang++ -03 -std=c++11 -static $1.cpp -o $1 #-m32
}
```

| headers/vimrc |

#!/bin/bash

set nu rnu hls is nosol ts=4 sw=4 ch=2 sc filetype indent plugin on svntax on

headers/sprawdzaczka.sh

for ((i=0; i<1000000; i++)); do
 ./gen < conf.txt > gen.txt
 ./main < gen.txt > main.txt
 ./brute < gen.txt > brute.txt

if diff -w main.txt brute.txt > /dev/null; then
 echo "OK \$i"
else

exit 0 fi done

echo "WA"

Podejścia (2)

- dynamik, zachłan
- sposób "liczba dobrych obiektów = liczba wszystkich obiektów - liczba złych obiektow"
- czy warunek konieczny = warunek wystarczający?
- odpowiednie przekształcenie równania
- zastanowić się nad łatwiejszym problemem, bez jakiegoś elementu z treści
- sprowadzić problem do innego, łatwiejszego/mniejszego problemu
- sprowadzić problem 2D do problemu 1D (szczególny przypadek: zamiatanie; częsty przypadek: niezależność wyniku dla współrzędnych X od współrzędnych Y)
- konstrukcja grafu
- określenie struktury grafu
- optymalizacja bruta do wzorcówki
- czy można poprawić (może zachłannie) rozwiązanie nieoptymalne?

- czy są ciekawe fakty w rozwiązaniach optymalnych? (może się do tego przydać brute)
- sprawdzić czy w zadaniu czegoś jest "mało" (np. czy wynik jest mały, albo jakaś zmienna, może się do tego przydać brute)
- odpowiednio "wzbogacić" jakiś algorytm
- cokolwiek poniżej 10⁹ operacji ma szansę wejść
- co można wykonać offline? Coś można posortować?
 Coś można shuffle'ować?
- $\bullet\,$ narysować dużo swoich własnych przykładów i coś z nich wywnioskować

$\underline{\text{Wzorki}}$ (3)

3 lines

13 lines

3.1 Równości

$$ax^{2} + bx + c = 0 \Rightarrow x = \frac{-b \pm \sqrt{b^{2} - 4ac}}{2a}$$

Wierzchołek paraboli = $\left(-\frac{b}{2a}, -\frac{\Delta}{4a}\right)$.

$$ax + by = e$$

$$cx + dy = f \Rightarrow x = \frac{ed - bf}{ad - bc}$$

$$y = \frac{af - ec}{ad - bc}$$

3.2 Pitagoras

Trójki (a, b, c), takie że $a^2 + b^2 = c^2$:

$$a = k \cdot (m^2 - n^2), b = k \cdot (2mn), c = k \cdot (m^2 + n^2),$$

gdzie m > n > 0, k > 0, $m \perp n$, oraz albo m albo n jest parzyste.

3.3 Generowanie względnie pierwszych par

Dwa drzewa, zaczynając od (2,1) (parzysta-nieparzysta) oraz (3,1) (nieparzysta-nieparzysta), rozgałęzienia są do (2m-n,m), (2m+n,m) oraz (m+2n,n).

3.4 Liczby pierwsze

p=962592769 to liczba na NTT, czyli $2^{21} \mid p-1$, which may be useful. Do hashowania: 970592641 (31-bit), 31443539979727 (45-bit), 3006703054056749 (52-bit).

Jest 78498 pierwszych ≤ 1000000 .

Generatorów jest $\phi(\phi(p^a))$, czyli dla p > 2 zawsze istnieje.

3.5 Dzielniki

 $\sum_{d|n} d = O(n \log \log n).$

Liczba dzielników n jest co najwyżej 100 dla n < 5e4, 500 dla n < 1e7, 2000 dla n < 1e10, 200 000 dla n < 1e19.

3.5.1 Lemat Burnside'a

Liczba takich samych obiektów z dokładnościa do symetrii wynosi Given a group G of symmetries and a set X, the number of elements of X up to symmetry equals

$$\frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} |X^g|,$$

Gdzie G to zbiór symetrii (ruchów) oraz X^g to punkty (obiekty) stałe symetrii q.

3.6 Silnia

n	1 2 3	4	5 6	7	8	9	10	
$\overline{n!}$	1 2 6	24 1	20 720	5040	40320	362880	3628800	_
n	11	12	13	14	1	5 16	17	
n!	4.0e7	4.8€	8 6.2e	9 8.7e	10 1.3€	e12 2.1e	13 3.6e14	_
							50 17	
$\overline{n!}$	2e18	2e25	3e32	8e47 3	Be64 9e	$157 \ 6e2$	$262 > DBL_$	MAX

3.6.1 Symbol Newtona

$$\binom{n}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-1}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-2}{k-1} + \dots + \binom{k-1}{k-1}$$

$$(x+y)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} x^k y^{n-k}$$

Wzorki na pewne ciągi

3.7.1 Nieporządek

Liczba takich permutacji, że $p_i \neq i$ (żadna liczba nie wraca na ta sama pozycję).

$$D(n) = (n-1)(D(n-1) + D(n-2)) = nD(n-1) + (-1)^n = \left\lfloor \frac{n!}{e} \right\rfloor$$

3.7.2 Liczba podziałów

Liczba sposobów zapisania n jako sumę posortowanych liczb dodatnich.

$$p(0) = 1, \ p(n) = \sum_{k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}} (-1)^{k+1} p(n - k(3k - 1)/2)$$

$$p(n) \sim 0.145/n \cdot \exp(2.56\sqrt{n})$$

3.7.3 Liczby Eulera pierwszego rzędu

Liczba permutacji $\pi \in S_n$ gdzie k elementów jest większych niż poprzedni: $k \operatorname{razy} \pi(j) > \pi(j+1), k+1 \operatorname{razy} \pi(j) > j, k$ razy $\pi(i) > i$.

$$E(n,k) = (n-k)E(n-1,k-1) + (k+1)E(n-1,k)$$
$$E(n,0) = E(n,n-1) = 1$$

$$E(n,k) = \sum_{i=0}^{k} (-1)^{i} \binom{n+1}{i} (k+1-j)^{n}$$

3.7.4 Stirling pierwszego rzędu

Liczba permutacji długości n mające k cykli.

$$c(n,k) = c(n-1,k-1) + (n-1)c(n-1,k), \ c(0,0) = 1$$

$$\sum_{k=0}^{n} c(n,k)x^{k} = x(x+1)\dots(x+n-1)$$

c(8, k) = 8, 0, 5040, 13068, 13132, 6769, 1960, 322, 28, 1 $c(n, 2) = 0, 0, 1, 3, 11, 50, 274, 1764, 13068, 109584, \dots$

3.7.5 Stirling drugiego rzędu

Liczba permutacji długości n mające k spójnych.

$$S(n,k) = S(n-1,k-1) + kS(n-1,k)$$

$$S(n,1) = S(n,n) = 1$$

$$S(n,k) = \frac{1}{k!} \sum_{j=0}^{k} (-1)^{k-j} {k \choose j} j^{n}$$

3.7.6 Liczby Catalana

$$C_n = \frac{1}{n+1} {2n \choose n} = {2n \choose n} - {2n \choose n+1} = \frac{(2n)!}{(n+1)!n!}$$

$$C_0 = 1, \ C_{n+1} = \frac{2(2n+1)}{n+2}C_n, \ C_{n+1} = \sum C_i C_{n-i}$$

 $C_n = 1, 1, 2, 5, 14, 42, 132, 429, 1430, 4862, 16796, 58786, \dots$

- ścieżki na planszy $n \times n$.
- nawiasowania po n ().
- liczba drzew binarnych z n+1 liściami (0 lub 2 syny).
- skierowanych drzew z n+1 wierzchołkami.
- triangulacje n + 2-kata.
- ullet permutacji [n] bez 3-wyrazowego rosnącego podciągu?

3.7.7 Formula Cayley'a

Liczba różnych drzew (z dokładnością do numerowania wierzchołków) wynosi n^{n-2} . Liczba sposobów by zespójnić k spójnych o rozmiarach s_1, s_2, \ldots, s_k wynosi $s_1 \cdot s_2 \cdot \cdots \cdot s_k \cdot n^{k-2}$.

Funkcje multiplikatywne

- $id(n) = n, 1 * \varphi = id$
- 1(n) = 1
- $\tau(n) = \text{liczba dzielników dodatnich}, 1 * 1 = \tau$
- $\sigma(n) = \text{suma dzielników dodatnich}, id * 1 = \sigma$
- $\varphi(n) = \text{liczba liczb względnie pierwszych z } n$ większych równych 1, $id * \mu = \varphi$
- $\mu(n) = 1$ dla n = 1, 0 gdy istnieje p, że $p^2 | n$, oraz $(-1)^k$ jak n jest iloczynem k parami różnych liczb pierwszych
- $\epsilon(n) = 1$ dla n = 1 oraz 0 dla n > 1, $f * \epsilon = f$, $1 * \varphi = \epsilon$
- $(f * g)(n) = \sum_{d|n} f(d)g(\frac{n}{d})$
- f * q = q * f
- f * (q * h) = (f * q) * h
- f * (q + h) = f * q + f * h
- jak dwie z trzech funkcji f * q = h są multiplikatywne,
- $f * g = \epsilon \Rightarrow g(n) = -\frac{\sum_{d|n,d>1} f(d)g(\frac{n}{d})}{f(1)}$
- równoważne: $-g(n) = \sum_{d|n} f(d)$ $-f(n) = \sum_{d|n} g(d)\mu(\frac{n}{d})$
- $-\sum_{k=1}^{n} g(k) = \sum_{d=1}^{n} \lfloor \frac{n}{d} \rfloor f(d)$ $\varphi(p^{k}) = p^{k} p^{k-1} = p^{k-1}(p-1)$ $\varphi(n) = n \cdot (1 \frac{1}{p_{1}}) \cdot (1 \frac{1}{p_{2}}) \dots (1 \frac{1}{p_{k}})$

Zasada włączeń i wyłączeń

$$|\bigcup_{i=1}^{n} A_i| = \sum_{\emptyset \neq J \subseteq \{1, \dots, n\}} (-1)^{|J|+1} |\bigcap_{j \in J} A_j|$$

3.10Fibonacci

$$F_n = \frac{\left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n - \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n}{\sqrt{5}}$$

 $F_{n-1}F_{n+1} - F_n^2 = (-1)^n, F_{n+k} = F_k F_{n+1} + F_{k-1}F_n,$ $F_n|F_{nk}$, $NWD(F_m, F_n) = F_{NWD(m,n)}$

Matma (4)

extended-gcd

Czas: $\mathcal{O}(\log(\max(a,b)))$

3

```
Uzycie: LL gcd, x, y; tie(gcd, x, y) = extended_gcd(a deaf46.7 lines
tuple<LL, LL, LL> extended_gcd(LL a, LL b) {
  if(a == 0)
   return {b, 0, 1};
  LL x, y, gcd;
  tie(gcd, x, y) = extended_gcd(b % a, a);
  return \{gcd, y - x * (b / a), x\};
Opis: Chińskie Twierdzenie o Resztach
Czas: \mathcal{O}(\log n) Pamięć : \mathcal{O}(1)
U\dot{z}ycie: crt(a, m, b, n) zwraca takie x, \dot{z}e x mod m = a i x mod
n = b
m i n nie muszą być wzlędnie pierwsze, ale może nie być wtedy
rozwiazania
uwali się wtedy assercik, można zmienić na return -1
                                                         269203, 9 lines
"../extended-gcd/main.cpp"
LL crt(LL a, LL m, LL b, LL n)
  if(n > m) swap(a, b), swap(m, n);
  LL d, x, y;
  tie(d, x, y) = extended_gcd(m, n);
  assert((a - b) % d == 0);
  LL ret = (b - a) % n * x % n / d * m + a;
  return ret < 0 ? ret + m * n / d : ret;
berlekamp-massey
Opis: Zgadywanie rekurencji
Czas: \mathcal{O}\left(n^2 \log k\right) Pamięć: \mathcal{O}\left(n\right)
Użycie: Berlekamp_Massey<mod> bm(x) zgaduje rekurencję ciągu x
bm.get(k) zwraca k-ty wyraz ciągu x (index 0)
                                                        606849, 58 lines
template<int mod>
struct BerlekampMassev {
  int mul(int a, int b) {
    return (LL) a * b % mod;
  int add(int a, int b) {
    return a + b < mod ? a + b : a + b - mod;
  int qpow(int a, int n) {
    if(n == 0) return 1;
    if(n % 2 == 1) return mul(qpow(a, n - 1), a);
    return qpow(mul(a, a), n / 2);
  int n;
  vector<int> x, C;
  BerlekampMassey(vector<int> &x) : x(x) {
    vector < int > B; B = C = \{1\};
    int b = 1, m = 0;
    REP(i, size(x)) {
      m++;
      int d = x[i];
      FOR(j, 1, size(C) - 1)
        d = add(d, mul(C[j], x[i - j]));
      if (d == 0) continue;
      auto B = C;
      C.resize(max(size(C), m + size(B)));
      int coef = mul(d, qpow(b, mod - 2));
      FOR(j, m, m + size(B) - 1)
        C[j] = (C[j] - mul(coef, B[j - m]) + mod) % mod;
      if(size(_B) < m + size(B)) { B = _B; b = d; m = 0; }
```

Opis: Dla danego (a, b) znajduje takie (qcd(a, b), x, y), że ax + by = qcd(a, b)

```
C.erase(C.begin());
    for (int &t : C) t = add (mod, -t);
   n = size(C);
 vector<int> combine(vector<int> a, vector<int> b) {
   vector<int> ret(n * 2 + 1);
   REP(i, n + 1) REP(j, n + 1)
     ret[i + j] = add(ret[i + j], mul(a[i], b[j]));
    for (int i = 2 * n; i > n; i--) REP (i, n)
     ret[i - j - 1] = add(ret[i - j - 1], mul(ret[i], C[j]));
    return ret;
 int get(LL k) {
   vector<int> r(n + 1), pw(n + 1);
   r[0] = pw[1] = 1;
    for (k++; k; k /= 2) {
     if(k % 2) r= combine(r, pw);
      pw = combine(pw, pw);
   LL ret = 0;
   REP(i, n) ret = add(ret, mul(r[i + 1], x[i]));
    return ret;
};
miller-rabin
Opis: Test pierwszości Millera-Rabina
Czas: \mathcal{O}(\log_n^2) Pamięć : \mathcal{O}(1)
Użycie: miller_rabin(n) zwraca czy n jest pierwsze
dziala dla long longów
                                                      623bb2, 33 lines
LL mul(LL a, LL b, LL mod) {
 return (a * b - (LL) ((long double) a * b / mod) * mod + mod)
LL gpow(LL a, LL n, LL mod) {
 if(n == 0) return 1;
 if (n \% 2 == 1) return mul(gpow(a, n - 1, mod), a, mod);
 return gpow(mul(a, a, mod), n / 2, mod);
bool miller rabin(LL n) {
 if(n < 2) return false;</pre>
 int r = 0:
 LL d = n - 1;
 while (d % 2 == 0)
   d /= 2, r++;
 for (int a: {2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31}) {
   if(n == a) return true;
   LL x = qpow(a, d, n);
   if(x == 1 \mid \mid x == n - 1)
     continue;
   bool composite = true;
   REP(i, r - 1) {
     x = mul(x, x, n);
     if(x == n - 1) {
        composite = false;
        break;
    if (composite) return false;
 return true;
```

```
fft
Opis: Mnożenie wielomianów
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: conv(a, b) zwraca iloczyn wielomianów a i b
conv_mod(a, b, M) zwraca iloczyn modulo, większa dokladność lines
using Complex = complex<double>;
void fft(vector<Complex> &a) {
 int n = size(a), L = 31 - _builtin_clz(n);
 static vector<complex<long double>> R(2, 1);
  static vector<Complex> rt(2, 1);
  for (static int k = 2; k < n; k \neq 2) {
    R.resize(n), rt.resize(n);
    auto x = polar(1.0L, M_PII / k);
    FOR(i, k, 2 * k - 1)
      rt[i] = R[i] = i & 1 ? R[i / 2] * x : R[i / 2];
 vector<int> rev(n);
  REP(i, n) rev[i] = (rev[i / 2] | (i & 1) << L) / 2;
  REP(i, n) if(i < rev[i]) swap(a[i], a[rev[i]]);
  for (int k = 1; k < n; k \neq 2) {
    for (int i = 0; i < n; i += 2 * k) REP (j, k) {
      auto x = (double *) &rt[j + k], y = (double *) &a[i + j +
      Complex z(x[0] * y[0] - x[1] * y[1], x[0] * y[1] + x[1] *
      a[i + j + k] = a[i + j] - z;
      a[i + j] += z;
vector<double> conv(vector<double> &a, vector<double> &b) {
  if(a.emptv() || b.emptv()) return {};
  vector<double> res(size(a) + size(b) - 1);
  int L = 32 - \underline{\text{builtin\_clz}(\text{size}(\text{res}))}, n = (1 << L);
  vector<Complex> in(n), out(n);
  copy(a.begin(), a.end(), in.begin());
  REP(i, size(b)) in[i].imag(b[i]);
  fft(in);
  for (auto &x : in) x *= x;
  REP(i, n) out[i] = in[-i & (n - 1)] - conj(in[i]);
  fft (out):
  REP(i, size(res)) res[i] = imag(out[i]) / (4 * n);
  return res;
vector<LL> conv_mod(vector<LL> &a, vector<LL> &b, int M) {
 if(a.emptv() || b.emptv()) return {};
  vector<LL> res(size(a) + size(b) - 1);
  int B = 32 - \underline{\text{builtin\_clz}(\text{size}(\text{res}))}, n = 1 << B;
  int cut = int(sqrt(M));
  vector<Complex> L(n), R(n), outl(n), outs(n);
  REP(i, size(a)) L[i] = Complex((int) a[i] / cut, (int) a[i] %
  REP(i, size(b)) R[i] = Complex((int) b[i] / cut, (int) b[i] %
        cut);
  fft(L), fft(R);
 REP(i, n) {
   int j = -i \& (n - 1);
    outl[j] = (L[i] + conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n);
   outs[j] = (L[i] - conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n) / 1i;
 fft (outl), fft (outs);
 REP(i, size(res)) {
    LL av = LL(real(outl[i]) + 0.5), cv = LL(imag(outs[i]) +
    LL bv = LL(imag(outl[i]) + 0.5) + LL(real(outs[i]) + 0.5);
```

```
res[i] = ((av % M * cut + bv) % M * cut + cv) % M;
  return res;
rho-pollard
Opis: Rozklad na czynniki Rho Pollarda
```

Czas: $\mathcal{O}\left(n^{\frac{1}{4}}\right)$ "../miller-rabin/main.cpp" 719c9e, 19 lines LL rho_pollard(LL n) {

```
auto f = [\&](LL x) \{ return (mul(x, x, n) + 1) % n; \};
  if(n % 2 == 0) return 2;
  for(LL i = 2;; i++) {
    LL x = i, y = f(x), p;
    while ((p = \underline{\underline{\phantom{a}}} gcd(n - x + y, n)) == 1)
     x = f(x), y = f(f(y));
    if(p != n) return p;
vector<LL> factor(LL n) {
  if(n == 1) return {};
  if (miller rabin(n)) return {n};
  LL x = rho_pollard(n);
  auto l = factor(x), r = factor(n / x);
 l.insert(l.end(), r.begin(), r.end());
 return 1;
```

integral

Opis: Wzór na calkę z zasady Simpsona. Daj asserta na bląd, zwiększanines

```
using T = double;
T intergral (function < T(T) > f, T a, T b) {
  const int n = 1000;
  T \text{ delta} = (b - a) / n, \text{ sum} = f(a) + f(b);
  FOR(i, 1, 2 * n - 1)
    sum += f(a + i * delta) * (i & 1 ? 4 : 2);
  return sum * dif / 3;
```

Struktury danych (5)

find-union

Opis: Find and union z mniejszy do wiekszego Czas: $\mathcal{O}(\alpha(n))$ oraz $\mathcal{O}(n)$ pamięciowo

c3dcbd, 19 lines

```
struct FindUnion {
 vector<int> rep;
  int size(int x) { return -rep[find(x)]; }
  int find(int x) {
   return rep[x] < 0 ? x : rep[x] = find(rep[x]);
  bool same_set(int a, int b) { return find(a) == find(b); }
  bool join(int a, int b) {
   a = find(a), b = find(b);
   if(a == b)
     return false;
   if(-rep[a] < -rep[b])</pre>
     swap(a, b);
    rep[a] += rep[b];
   rep[b] = a;
    return true;
  FindUnion(int n) : rep(n, -1) {}
```

```
lazy-segment-tree
Opis: Drzewo przedzial-przedzial
Czas: \mathcal{O}(\log n) Pamięć: \mathcal{O}(n)
Użycie: add(l, r, val) dodaje na przedziale
quert(1, r) bierze maxa z przedzialu
Zmieniając z maxa na co innego trzeba edytować
funkcje add_val i f
                                                      a98ace, 59 lines
struct Node {
 int val, lazy;
 int size = 1;
struct Tree {
 vector<Node> nodes;
 int size = 1;
 void add_val(int v, int val) {
   nodes[v].val += val;
   nodes[v].lazy += val;
 int f(int a, int b) { return max(a, b); }
 Tree(int n) {
   while(size < n) size *= 2;</pre>
   nodes.resize(size * 2);
    for(int i = size - 1; i >= 1; i--)
     nodes[i].size = nodes[i * 2].size * 2;
  void propagate(int v) {
    REP(i, 2)
      add_val(v * 2 + i, nodes[v].lazy);
    nodes[v].lazv = 0;
  int query(int 1, int r, int v = 1) {
   if(1 == 0 && r == nodes[v].size - 1)
     return nodes[v].val;
    propagate(v);
    int m = nodes[v].size / 2;
    if(r < m)
     return query(1, r, v * 2);
    else if(m <= 1)</pre>
     return query (1 - m, r - m, v * 2 + 1);
      return f(query(1, m - 1, v * 2), query(0, r - m, v * 2 +
  void add(int 1, int r, int val, int v = 1) {
    if(1 == 0 \&\& r == nodes[v].size - 1) {
      add_val(v, val);
      return:
    propagate(v);
    int m = nodes[v].size / 2;
    if(r < m)
     add(1, r, val, v * 2);
    else if (m \le 1)
     add(1 - m, r - m, val, v * 2 + 1);
     add(1, m - 1, val, v * 2), add(0, r - m, val, v * 2 + 1);
   nodes[v].val = f(nodes[v * 2].val, nodes[v * 2 + 1].val);
};
```

```
segment-tree
Opis: Drzewo punkt-przedzial
Czas: \mathcal{O}(\log n) Pamięć : \mathcal{O}(n)
Użycie:
                  Tree(n, val = 0) tworzy drzewo o n liściach, o
wartościach val
update(pos, val) zmienia element pos na val
query(l, r) zwraca f na przedziale
edytujesz funkcję f, można T ustawić na long longa albo pare
struct Tree {
 using T = int:
 T f(T a, T b) { return a + b; }
 vector<T> nodes;
 int size = 1;
 Tree(int n, T val = 0) {
    while (size < n) size \star= 2;
    nodes.resize(size * 2, val);
 void update(int pos, T val) {
    nodes[pos += size] = val;
    while(pos /= 2)
      nodes[pos] = f(nodes[pos * 2], nodes[pos * 2 + 1]);
 T query(int 1, int r) {
   1 += size, r += size;
    T ret = (1 != r ? f(nodes[1], nodes[r]) : nodes[1]);
    while (1 + 1 < r) {
     if(1 % 2 == 0)
        ret = f(ret, nodes[1 + 1]);
      if(r % 2 == 1)
        ret = f(ret, nodes[r - 1]);
      1 /= 2, r /= 2;
    return ret;
};
fenwick-tree
Opis: Drzewo potęgowe
Czas: \mathcal{O}(\log n)
{\bf U}\dot{{\bf z}}{\bf y}{\bf c}i{\bf e}: wszystko indexowane od 0
update(pos, val) dodaje val do elementu pos
query(pos) zwraca sumę pierwszych pos elementów
lower_bound(val) zwraca pos, że suma [0, pos] <= val<sub>78e5fe, 26 lines</sub>
struct Fenwick {
  vector<LL> s:
 Fenwick(int n) : s(n) {}
  void update(int pos, LL val) {
    for(; pos < size(s); pos |= pos + 1)</pre>
      s[pos] += val;
 LL query(int pos) {
   LL ret = 0;
    for(; pos > 0; pos &= pos - 1)
      ret += s[pos - 1];
    return ret;
  int lower_bound(LL val) {
    if(val <= 0) return -1;
    int pos = 0;
    for(int pw = 1 << 25; pw; pw /= 2) {
      if(pos + pw \le size(s) \&\& s[pos + pw - 1] \le sum)
```

```
pos += pw, sum -= s[pos - 1];
    return pos;
};
ordered-set
Opis: Ordered Set
Użycie: insert(x) dodaje element x (nie ma emplace)
find by order(i) zwraca iterator do i-tego elementu
order_of_key(x) zwraca, ile jest mniejszych elementów,
x nie musi być w secie
Jeśli chcemy multiseta, to używamy par {val, id}.
Nie dziala z -D GLIBCXX DEBUG
                                                       0a779f, 9 lines
<ext/pb_ds/assoc_container.hpp>, <ext/pb_ds/tree_policy.hpp>
using namespace __gnu_pbds;
template < class T > using ordered set = tree <
 Τ,
 null_type,
 less<T>,
  rb_tree_tag,
  tree_order_statistics_node_update
lichao-tree
```

Opis: Dla funkcji, których pary przecinaja sie co najwyżej raz, oblicza maximum w punkcie x. Podany kod jest dla funkcji liniowych a7f64a, 50 lines

```
struct Function {
  int a, b;
  L operator()(int x) {
    return x * L(a) + b;
 Function (int p = 0, int q = inf) : a(p), b(q) {}
ostream& operator << (ostream &os, Function f) {
  return os << make pair(f.a, f.b);</pre>
struct LiChaoTree {
  int size = 1:
  vector<Function> tree;
  LiChaoTree(int n) {
    while(size < n)
     size *= 2;
    tree.resize(size << 1);
  L get_min(int x) {
    int v = x + size;
   L ans = inf;
    while(v) {
     ans = min(ans, tree[v](x));
     v >>= 1;
    return ans;
  void add_func(Function new_func, int v, int l, int r) {
    int m = (1 + r) / 2;
   bool domin 1 = tree[v](1) > new func(1),
       domin_m = tree[v](m) > new_func(m);
    if (domin_m)
     swap(tree[v], new_func);
    if(1 == r)
```

```
return:
    else if(domin_l == domin_m)
      add_func(new_func, v \ll 1 + 1, m + 1, r);
      add_func(new_func, v << 1, 1, m);
  void add_func(Function new_func) {
    add_func(new_func, 1, 0, size - 1);
};
line-container
Opis: Set dla funkcji liniowych
Czas: \mathcal{O}(\log n)
                                                       61ff3a, 33 lines
struct Line {
  mutable LL a, b, p;
  LL eval(LL x) { return a * x + b; }
  bool operator<(const Line & o) const { return a < o.a; }</pre>
  bool operator<(LL x) const { return p < x; }</pre>
constexpr LL inf = 1e18 + 7;
LL divide(LL a, LL b) { return a / b - ((a ^ b) < 0 \&\& a % b);
LL better(const Line &x, const Line &y) {
  if(x.a == y.a) return x.b >= y.b ? inf : -inf;
  return divide(v.b - x.b, x.a - y.a);
struct LineContainer : multiset<Line, less<>>> {
 bool intersect (iterator x, iterator y) {
    if(y == end()) { x->p = inf; return 0; }
    x->p = better(*x, *y);
    return x->p >= v->p;
  void add(LL a, LL b) {
    auto z = insert({a, b, 0}), y = z++, x = y;
    while (intersect (v, z)) z = erase(z);
    if (x != begin() \&\& intersect(--x, y)) intersect(x, y =
         erase(y));
    while((y = x) != begin() \&\& (--x)->p >= y->p)
      intersect(x, erase(y));
 LL query(LL x) {
   assert(!empty());
   auto 1 = *lower_bound(x);
   return l.eval(x);
};
Grafy (6)
Opis: Heavy-Light Decomposition
Czas: \mathcal{O}(\log n)
Użycie: kontruktor - HLD(n, graph)
lca(v, u) zwraca lca
get_vertex(v) zwraca pozycję odpowiadającą wierzcholkowi
get_path(v, u) zwraca przedziały do obsługiwania drzewem
przedzialowym
get path(v, u) jeśli robisz operacje na wierzcholkach
get_path(v, u, false) jeśli na krawędziach
get_subtree(v) zwraca przedział odpowiadający podrzewu v
0er9dc, 66 lines
```

vector<vector<int>> graph;

```
vector<int> size, pre, pos, nxt, par;
int t = 0;
void init(int v, int p = -1) {
  par[v] = p;
  size[v] = 1;
  for(int &u : graph[v]) if(u != par[v]) {
    init(u, v);
    size[v] += size[u];
    if(size[u] > size[graph[v][0]])
      swap(u, graph[v][0]);
void set paths(int v) {
  pre[v] = t++;
  for(int &u : graph[v]) if(u != par[v]) {
    nxt[u] = (u == graph[v][0] ? nxt[v] : u);
    set_paths(u);
  pos[v] = t;
HLD(int n, vector<vector<int>> graph, int root = 0)
  : graph(graph), size(n), pre(n), pos(n), nxt(n), par(n) {
  init(root);
  set paths(root);
int lca(int v, int u) {
  while(nxt[v] != nxt[u]) {
   if(pre[v] < pre[u])</pre>
      swap(v, u);
    v = par[nxt[v]];
  return (pre[v] < pre[u] ? v : u);</pre>
vector<pair<int, int>> path_up(int v, int u) {
  vector<pair<int, int>> ret;
  while(nxt[v] != nxt[u]) {
    ret.emplace_back(pre[nxt[v]], pre[v]);
    v = par[nxt[v]];
  if (pre[u] != pre[v]) ret.emplace_back(pre[u] + 1, pre[v]);
  return ret:
int get_vertex(int v) { return pre[v]; }
vector<pair<int, int>> get_path(int v, int u, bool add_lca =
    true) {
  int w = lca(v, u);
  auto ret = path_up(v, w);
  auto path_u = path_up(u, w);
  if(add_lca) ret.emplace_back(pre[w], pre[w]);
  while(!path_u.empty()) {
    ret.emplace_back(path_u.back());
    path_u.pop_back();
  return ret;
pair<int, int> get_subtree(int v) { return {pre[v], pos[v] -
    1 }; }
```

Czas: $\mathcal{O}(\log n)$

Opis: Silnie Spójnie Skladowe

SCC

```
Użycie: kontruktor - SCC(graph)
group[v] to numer silnie spójnej wierzcholka v
get_compressed() zwraca graf siline spójnych
get_compressed(false) nie usuwa multikrawędzi
                                                     112027, 61 lines
struct SCC {
  int n.
  vector<vector<int>> graph;
  int group_cnt = 0;
  vector<int> group;
  vector<vector<int>> rev graph;
  vector<int> order;
  void order_dfs(int v) {
    group[v] = 1;
    for(int u : rev_graph[v])
     if(group[u] == 0)
       order_dfs(u);
    order.emplace_back(v);
  void group_dfs(int v, int color) {
    group[v] = color;
    for(int u : graph[v])
     if(group[u] == -1)
        group_dfs(u, color);
  SCC(vector<vector<int>> &graph) : graph(graph) {
    n = size(graph);
    rev graph.resize(n);
   REP(v, n)
     for(int u : graph[v])
        rev_graph[u].emplace_back(v);
    group.resize(n);
    REP(v, n)
     if(group[v] == 0)
       order dfs(v);
    reverse(order.begin(), order.end());
    debug(order);
    group.assign(n, -1);
    for(int v : order)
     if(group[v] == -1)
        group_dfs(v, group_cnt++);
  vector<vector<int>> get compressed(bool delete same = true) {
    vector<vector<int>> ans(group_cnt);
    REP(v, n)
      for(int u : graph[v])
       if(group[v] != group[u])
          ans[group[v]].emplace_back(group[u]);
    if (not delete same)
      return ans;
    REP(v, group_cnt) {
      sort(ans[v].begin(), ans[v].end());
      ans[v].erase(unique(ans[v].begin(), ans[v].end()), ans[v
           ].end());
    return ans;
};
```

```
eulerian-path
Opis: Ścieżka eulera
Czas: \mathcal{O}(n)
Użycie:
                   krawędzie to pary (to, id) gdzie id dla grafu
nieskierowanego jest
takie samo dla (u, v) i (v, u)
konstruktor - EulerianPath (m, graph)
graf musi być spójny
get_path() zwraca ścieżkę eulera
get cycle() zwraca cykl eulera
jeśli nie ma, obie funkcję zwrócą pusty vector
                                                     202e02, 40 lines
struct EulerianPath {
 vector<vector<pair<int, int>>> graph;
 vector<bool> used;
 vector<int> in, out;
 vector<int> path, cycle
 void dfs(int v = 0) {
   in[v]++;
   while(!graph[v].empty()) {
     auto edge = graph[v].back();
     graph[v].pop_back();
     int u = edge.first;
     int id = edge.second;
     if(used[id]) continue;
     used[id] = true;
     out[v]++;
     dfs(u);
    path.emplace back(v);
 EulerianPath(int m, vector<vector<pair<int, int>>> &graph) :
       graph (graph)
    int n = size(graph);
   used.resize(m);
   in.resize(n);
   out.resize(n);
   in[0]--;
    debug(path, in, out);
    cycle = path;
   REP(i, n) if(in[i] != out[i]) cycle.clear();
   if (path.size() != 0) in[path.back()]++, out[path[0]]++;
   REP(i, n) if(in[i] != out[i]) path.clear();
   reverse(path.begin(), path.end());
 vector<int> get_path() { return path; }
 vector<int> get_cycle() { return cycle; }
jump-ptr
Opis: Jump Pointery
Czas: \mathcal{O}(n \log n + q \log n)
Użycie: konstruktor - JumpPtr(graph)
można ustawić roota
jump up(v, k) zwraca wierzcholek o k wyższy niż v
jeśli nie istnieje, zwraca -1
lca(a, b) zwraca lca wierzcholków
                                                     d7a477, 49 lines
struct JumpPtr {
 int LOG = 20;
 vector<vector<int>> graph, jump;
 vector<int> par, dep;
 void par_dfs(int v) {
```

```
for(int u : graph[v]) {
     if(u != par[v]) {
        par[u] = v;
        dep[u] = dep[v] + 1;
        par_dfs(u);
  JumpPtr(vector<vector<int>> &graph, int root = 0) : graph(
    int n = size(graph);
    par.resize(n, -1);
    dep.resize(n);
    par dfs(root);
    jump.resize(LOG, vector<int>(n));
    jump[0] = par;
    FOR(i, 1, LOG - 1) REP(j, n)
      jump[i][j] = jump[i - 1][j] == -1 ? -1 : jump[i - 1][jump
           [i - 1][i]];
 int jump_up(int v, int k) {
    for (int i = LOG - 1; i >= 0; i--)
      if(k & (1 << i))
        v = iump[i][v];
    return v;
  int lca(int a, int b) {
    if(dep[a] < dep[b]) swap(a, b);</pre>
    int delta = dep[a] - dep[b];
    a = jump_up(a, delta);
    if(a == b) return a;
    for (int i = LOG - 1; i >= 0; i--) {
     if(jump[i][a] != jump[i][b]) {
        a = jump[i][a];
        b = jump[i][b];
    return par[a];
};
flow
Opis: Dinic bez skalowania
Czas: \mathcal{O}(V^2E)
Użycie: Dinic flow(2); flow.add_edge(0, 1, 5); cout << flow(0,
1); // 5
funkcja get_flowing() zwraca dla każdej oryginalnej krawędzi,
ile przez nia leci
                                                      fed904, 78 lines
struct Dinic {
 using T = int;
 struct Edge {
   int v, u;
   T flow, cap;
  };
  int n;
 vector<vector<int>> graph;
 vector<Edge> edges;
  Dinic(int N) : n(N), graph(n) {}
  void add_edge(int v, int u, T cap) {
    debug() << "adding edge " << make_pair(v, u) << " with cap</pre>
         " << cap;
```

6

```
int e = size(edges);
    graph[v].emplace_back(e);
    graph[u].emplace_back(e + 1);
   edges.emplace_back(Edge{v, u, 0, cap});
    edges.emplace_back(Edge{u, v, 0, 0});
  vector<int> dist:
  bool bfs(int source, int sink) {
   dist.assign(n, 0);
    dist[source] = 1;
    deque<int> que = {source};
    while(size(que) and dist[sink] == 0) {
     int v = que.front();
     que.pop front();
     for(int e : graph[v])
       if(edges[e].flow != edges[e].cap and dist[edges[e].u]
          dist[edges[e].u] = dist[v] + 1;
          que.emplace back(edges[e].u);
    return dist[sink] != 0;
  vector<int> ended at;
  T dfs(int v, int sink, T flow = numeric limits<T>::max()) {
   if(flow == 0 \text{ or } v == sink)
     return flow;
    for(; ended_at[v] != size(graph[v]); ++ended_at[v]) {
     Edge &e = edges[graph[v][ended at[v]]];
     if(dist[v] + 1 == dist[e.u])
       if(T pushed = dfs(e.u, sink, min(flow, e.cap - e.flow))
            ) {
          e.flow += pushed;
          edges[graph[v][ended_at[v]] ^ 1].flow -= pushed;
          return pushed;
    return 0;
  T operator()(int source, int sink) {
   T answer = 0;
    while(true) {
     if(not bfs(source, sink))
       break:
      ended_at.assign(n, 0);
     while(T pushed = dfs(source, sink))
       answer += pushed;
    return answer;
  map<pair<int, int>, T> get_flowing() {
   map<pair<int, int>, T> ret;
   REP(v, n)
      for(int i : graph[v]) {
       if(i % 2) // considering only original edges
         continue;
       Edge &e = edges[i];
       ret[make_pair(v, e.u)] = e.flow;
    return ret;
};
```

```
mcmf
Opis: Min-cost max-flow z SPFA
Czas: kto wie
Użycie:
              MCMF flow(2); flow.add_edge(0, 1, 5, 3); cout <<
flow(0, 1); // 15
można przepisać funkcję get_flowing() z Dinic'a
                                                    2baac2, 79 lines
struct MCMF
 struct Edge {
   int v, u, flow, cap;
   LL cost;
   friend ostream& operator<<(ostream &os, Edge &e) {
     return os << vector<LL>{e.v, e.u, e.flow, e.cap, e.cost};
 };
 int n;
 const LL inf LL = 1e18;
 const int inf_int = 1e9;
 vector<vector<int>> graph;
 vector<Edge> edges;
 MCMF(int N) : n(N), graph(n) {}
 void add_edge(int v, int u, int cap, LL cost) {
   int e = size(edges);
    graph[v].emplace_back(e);
   graph[u].emplace_back(e + 1);
   edges.emplace back(Edge(v, u, 0, cap, cost));
    edges.emplace_back(Edge{u, v, 0, 0, -cost});
 pair<int, LL> augment(int source, int sink) {
   vector<LL> dist(n, inf LL);
   vector<int> from(n, -1);
   dist[source] = 0;
    deque<int> que = {source};
   vector<bool> inside(n);
    inside[source] = true;
    while(size(que)) {
     int v = que.front();
     inside[v] = false;
     que.pop_front();
      for(int i : graph[v]) {
       Edge &e = edges[i];
       if(e.flow != e.cap and dist[e.u] > dist[v] + e.cost) {
         dist[e.u] = dist[v] + e.cost;
         from[e.u] = i;
         if(not inside[e.u]) {
           inside[e.u] = true;
            que.emplace back(e.u);
    if(from[sink] == -1)
     return {0, 0};
    int flow = inf int, e = from[sink];
   while (e !=-1) {
     flow = min(flow, edges[e].cap - edges[e].flow);
     e = from[edges[e].v];
   e = from[sink];
   while (e !=-1) {
     edges[e].flow += flow;
     edges[e ^ 1].flow -= flow;
```

```
e = from[edges[e].v];
    return {flow, flow * dist[sink]};
  pair<int, LL> operator()(int source, int sink) {
    int flow = 0;
    LL cost = 0;
    pair<int, LL> got;
      got = augment(source, sink);
      flow += got.first;
      cost += got.second;
    } while(got.first);
    return {flow, cost};
};
matching
Opis: Turbo Matching
Czas: Mniej więcej \mathcal{O}(n \log n), najgorzej \mathcal{O}(n^2)
               wierzcholki grafu nie muszą być ladnie podzielone
na dwia przedziały, musi być po prostu dwudzielny. Funkcja
match() dziala w o(n), nieważne jak male zmiany się wprowadzi
do aktualnego matchingu.
                                                      0290f0, 41 lines
vector<vector<int>> graph;
vector<int> match, vis;
int t = 0:
bool match dfs(int v) {
 vis[v] = t;
  for(int u : graph[v])
    if(match[u] == -1) {
      match[u] = v;
      match[v] = u;
      return true;
  for(int u : graph[v])
    if(vis[match[u]] != t && match_dfs(match[u])) {
      match[u] = v;
      match[v] = u;
      return true;
  return false;
int match() {
  int n = int(graph.size());
  match.resize(n, -1);
  vis.resize(n);
  int. d = -1:
  while(d != 0) {
    d = 0;
    for (int v = 0; v < n; ++v)
     if(match[v] == -1)
        d += match dfs(v);
  int ans = 0;
  for (int v = 0; v < n; ++v)
   if(match[v] != -1)
      ++ans:
  return ans / 2;
```

```
flovd-warshall
Opis: Floyd-Warshall
Czas: \mathcal{O}\left(n^3\right)
Użycie: FloydWarshall (graph) zwraca macież odleglości
graph to macierz sąsiedztwa z wagami
                                                       7457d0, 6 lines
vector<vector<LL>> FloydWarshall(vector<vector<int>> graph) {
  int n = size(graph);
  vector<vector<LL>> dist(n, vector<LL>(n, 1e18));
  REP(k, n) REP(i, n) REP(j, n)
    dist[i][j] = min(dist[i][j], dist[i][k] + dist[k][j]);
2sat
Opis: Zwraca poprawne przyporządkowanie zmiennym logicznym dla prob-
lemu 2-SAT, albo mówi, że takie nie istnieje
Czas: \mathcal{O}(n+m), gdzie n to ilość zmiennych, i m to ilość przyporządkowań.
Użycie: TwoSat ts(ilość zmiennych);
oznacza negację
ts.either(0, \sim3); // var 0 is true or var 3 is false
ts.set_value(2); // var 2 is true
ts.at_most_one(\{0, \sim 1, 2\}); // co najwyżej jedna z var 0, \sim 1 i 2
to prawda
ts.solve(); // rozwiązuje i zwraca true jeśli rozwiązanie
istnieje
ts.values[0..N-1] // to wartości rozwiązania
                                                       841cb2, 59 lines
struct TwoSat {
 int n;
  vector<vector<int>> gr;
  vector<int> values;
 TwoSat(int n = 0): n(n), qr(2*n) {}
  void either(int f, int i) {
    f = max(2*f, -1-2*f);
    j = \max(2*j, -1-2*j);
   gr[f].emplace_back(j^1);
   gr[i].emplace back(f^1);
  void set_value(int x) { either(x, x); }
  int add var() {
    gr.emplace back();
   gr.emplace_back();
   return n++;
  void at most one(vector<int>& li) {
    if(size(li) <= 1) return;
    int cur = \simli[0];
    FOR(i, 2, size(li) - 1) {
     int next = add var();
     either(cur, ~li[i]);
     either(cur, next);
     either(~li[i], next);
      cur = ~next;
    either(cur, ~li[1]);
  vector<int> val, comp, z;
  int t = 0:
  int dfs(int i)
    int low = val[i] = ++t, x;
    z.emplace_back(i);
    for(auto &e : gr[i]) if(!comp[e])
     low = min(low, val[e] ?: dfs(e));
```

if(low == val[i]) do {

```
x = z.back(); z.pop_back();
      comp[x] = low;
      if (values[x >> 1] == -1)
        values[x >> 1] = x & 1;
    } while (x != i);
    return val[i] = low:
  bool solve() {
    values.assign(n, -1);
    val.assign(2 * n, 0);
    comp = val;
    REP(i, 2 * n) if(!comp[i]) dfs(i);
    REP(i, n) if (comp[2 * i] == comp[2 * i + 1]) return 0;
};
matching
Opis: Turbo Matching
Czas: Mniej więcej \mathcal{O}(n \log n), najgorzej \mathcal{O}(n^2)
Użycie:
              wierzcholki grafu nie muszą być ladnie podzielone
na dwia przedzialy, musi być po prostu dwudzielny. Funkcja
match() dziala w o(n), nieważne jak male zmiany się wprowadzi
do aktualnego matchingu.
                                                      0290f0, 41 lines
vector<vector<int>> graph;
vector<int> match, vis;
int t = 0:
bool match_dfs(int v) {
 vis[v] = t;
  for(int u : graph[v])
    if(match[u] == -1) {
      match[u] = v;
      match[v] = u;
      return true;
  for(int u : graph[v])
    if (vis[match[u]] != t && match dfs(match[u])) {
      match[u] = v;
      match[v] = u;
      return true;
 return false;
int match() {
 int n = int(graph.size());
  match.resize(n, -1);
  vis.resize(n);
  int d = -1;
  while(d != 0) {
    d = 0;
    for (int v = 0; v < n; ++v)
      if(match[v] == -1)
        d += match_dfs(v);
  int ans = 0;
  for (int v = 0; v < n; ++v)
    if(match[v] != -1)
      ++ans:
  return ans / 2;
```

```
flow
Opis: Dinic bez skalowania
Czas: \mathcal{O}(V^2E)
Użycie: Dinić flow(2); flow.add_edge(0, 1, 5); cout << flow(0,
1); // 5
funkcja get_flowing() zwraca dla każdej oryginalnej krawędzi,
ile przez nią leci
                                                     fed904, 78 lines
struct Dinic {
 using T = int;
 struct Edge {
   int v, u;
   T flow, cap;
  };
  int n;
  vector<vector<int>> graph;
  vector<Edge> edges;
  Dinic(int N) : n(N), graph(n) {}
  void add_edge(int v, int u, T cap) {
    debug() << "adding edge " << make_pair(v, u) << " with cap</pre>
         " << cap;
    int e = size(edges);
    graph[v].emplace_back(e);
    graph[u].emplace_back(e + 1);
    edges.emplace_back(Edge{v, u, 0, cap});
    edges.emplace_back(Edge{u, v, 0, 0});
  vector<int> dist;
 bool bfs(int source, int sink) {
    dist.assign(n, 0);
    dist[source] = 1;
    deque<int> que = {source};
    while(size(que) and dist[sink] == 0) {
     int v = que.front();
      que.pop_front();
      for(int e : graph[v])
        if(edges[e].flow != edges[e].cap and dist[edges[e].u]
          dist[edges[e].u] = dist[v] + 1;
          que.emplace back(edges[e].u);
    return dist[sink] != 0;
  vector<int> ended_at;
 T dfs(int v, int sink, T flow = numeric limits<T>::max()) {
    if(flow == 0 \text{ or } v == sink)
      return flow;
    for(; ended_at[v] != size(graph[v]); ++ended_at[v]) {
      Edge &e = edges[graph[v][ended_at[v]]];
      if(dist[v] + 1 == dist[e.u])
        if(T pushed = dfs(e.u, sink, min(flow, e.cap - e.flow))
            ) {
          e.flow += pushed;
          edges[graph[v][ended_at[v]] ^ 1].flow -= pushed;
          return pushed;
    return 0;
 T operator()(int source, int sink) {
    T answer = 0;
    while(true) {
      if(not bfs(source, sink))
```

```
break;
      ended_at.assign(n, 0);
      while(T pushed = dfs(source, sink))
       answer += pushed;
    return answer;
  map<pair<int, int>, T> get_flowing() {
   map<pair<int, int>, T> ret;
   REP(v, n)
      for(int i : graph[v]) {
       if (i % 2) // considering only original edges
         continue:
       Edge &e = edges[i];
        ret[make_pair(v, e.u)] = e.flow;
    return ret;
};
mcmf
Opis: Min-cost max-flow z SPFA
Czas: kto wie
Użvcie:
              MCMF flow(2); flow.add_edge(0, 1, 5, 3); cout <<
flow(0, 1); // 15
można przepisać funkcję get_flowing() z Dinic'a
                                                    2baac2 79 lines
struct MCMF {
  struct Edge {
   int v, u, flow, cap;
   friend ostream& operator << (ostream &os, Edge &e) {
     return os << vector<LL>{e.v, e.u, e.flow, e.cap, e.cost};
  };
  int n:
  const LL inf LL = 1e18;
  const int inf int = 1e9;
  vector<vector<int>> graph;
  vector<Edge> edges;
 MCMF(int N) : n(N), graph(n) {}
  void add_edge(int v, int u, int cap, LL cost) {
   int e = size(edges);
   graph[v].emplace_back(e);
   graph[u].emplace_back(e + 1);
   edges.emplace_back(Edge{v, u, 0, cap, cost});
   edges.emplace_back(Edge{u, v, 0, 0, -cost});
  pair<int, LL> augment(int source, int sink) {
    vector<LL> dist(n, inf LL);
    vector<int> from(n, -1);
   dist[source] = 0;
   deque<int> que = {source};
    vector<bool> inside(n);
    inside[source] = true;
    while(size(que)) {
     int v = que.front();
     inside[v] = false;
     que.pop_front();
      for(int i : graph[v]) {
       Edge &e = edges[i];
       if(e.flow != e.cap and dist[e.u] > dist[v] + e.cost) {
```

```
dist[e.u] = dist[v] + e.cost;
         from[e.u] = i;
         if(not inside[e.u]) {
           inside[e.u] = true;
           que.emplace_back(e.u);
   if(from[sink] == -1)
     return {0, 0};
   int flow = inf int, e = from[sink];
   while (e != -1) {
     flow = min(flow, edges[e].cap - edges[e].flow);
     e = from[edges[e].v];
   e = from[sink];
   while (e !=-1) {
     edges[e].flow += flow;
     edges[e ^ 1].flow -= flow;
     e = from[edges[e].v];
   return {flow, flow * dist[sink]};
 pair<int, LL> operator()(int source, int sink) {
   int flow = 0;
   LL cost = 0;
   pair<int, LL> got;
     got = augment(source, sink);
     flow += got.first;
     cost += got.second;
   } while(got.first);
   return {flow, cost};
};
```

Geometria (7)

point

```
Opis: Double może być LL, ale nie int. p.x oraz p.y nie można zmieniać (to
kopie). Nie tworzyć zmiennych o nazwie "x" lub "y".
```

```
Użycie: P p = \{5, 6\}; abs(p) = length; arg(p) = kat; polar(len, p)
angle); exp(angle)
                                                         0e17a7, 33 lines
```

```
using Double = long double;
using P = complex<Double>;
#define x real()
#define y imag()
constexpr Double eps = 1e-9;
bool equal(Double a, Double b) {
 return abs(a - b) <= eps;
int sign(Double a) {
 return equal(a, 0) ? 0 : a > 0 ? 1 : -1;
 bool operator()(const P &a, const P &b) const {
    return make_pair(a.x, a.y) < make_pair(b.x, b.y);</pre>
istream& operator>>(istream &is, P &p) {
 Double a, b;
is >> a >> b;
```

```
p = P(a, b);
  return is;
Double cross (P a, P b) {
  return a.x * b.y - a.y * b.x;
Double dot (P a, P b) {
 return a.x * b.x + a.y * b.y;
P rotate (P x, P center, Double radians) {
  return (x - center) * exp(P(0, radians)) + center;
intersect-lines
Opis: Przecięcie prostych lub odcinków
           v = intersect(a, b, c, d, s) zwraca przecięcie (s ?
odcinków: prostych) ab oraz cd
if size(v) == 0: nie ma przecięć
if size(v) == 1: v[0] jest przecięciem
if size(v) == 2 and s: (v[0], v[1]) to odcinek, w którym są
wszystkie inf rozwiązań
if size(v) == 2 and s == false: v to niezdefiniowane punkty
(inf rozwiazań)
"../point/main.cpp"
                                                     cfa1cd, 20 lines
bool on_segment(P a, P b, P p) {
  return equal(cross(a - p, b - p), 0) and dot(a - p, b - p) \leq=
vector<P> intersect(P a, P b, P c, P d, bool segments) {
  Double acd = cross(c - a, d - c), bcd = cross(c - b, d - c),
       cab = cross(a - c, b - a), dab = cross(a - d, b - a);
  if((segments and sign(acd) * sign(bcd) < 0 and sign(cab) *
      sign(dab) < 0)
    or (not segments and not equal(bcd, acd)))
    return { (a * bcd - b * acd) / (bcd - acd) };
  if (not segments)
   return {a, a};
  // skip for not segments
  set < P, Sortx > s;
  if(on_segment(c, d, a)) s.emplace(a);
  if(on segment(c, d, b)) s.emplace(b);
  if(on_segment(a, b, c)) s.emplace(c);
  if(on_segment(a, b, d)) s.emplace(d);
  return {s.begin(), s.end()};
```

Tekstówki (8)

```
hashing
Czas: \mathcal{O}(1)
```

```
Użycie: get_hash(l, r) zwraca hasza [l, r] wlącznie
można zmienić modulo i baze
                                                      4767a1, 20 lines
struct Hashing {
 vector<LL> ha, pw;
```

```
LL \mod = 1000696969;
int base;
Hashing(string &str) {
 base = rd(30, 50);
  int len = size(str);
  ha.resize(len + 1);
  pw.resize(len + 1, 1);
  REP(i, len) {
   ha[i + 1] = (ha[i] * base + str[i] - 'a' + 1) % mod;
    pw[i + 1] = (pw[i] * base) % mod;
```

kmp

Opis: KMP(str) zwraca tablicę pi **Czas:** $\mathcal{O}(n)$

Czas: U(n)

vector<int> KMP(string &str) {
 int len = size(str);
 vector<int> ret(len);
 for(int i = 1; i < len; i++)
 {
 int pos = ret[i - 1];
 while(pos && str[i] != str[pos]) pos = ret[pos - 1];
 ret[i] = pos + (str[i] == str[pos]);
 }
 return ret;
}</pre>

pref

```
vector<int> pref(string &str) {
  int len = size(str);
  vector<int> ret(len);
  ret[0] = len;
  int i = 1, m = 0;
  while(i < len) {
    while(m + i < len && str[m + i] == str[m]) m++;
    ret[i++] = m;
    m = (m != 0 ? m - 1 : 0);
    for(int j = 1; ret[j] < m; m--) ret[i++] = ret[j++];
  }
  return ret;
}</pre>
```

manacher

Opis: radius[p][i] = rad = największy promień palindromu parzystości p o środku i. L=i-rad+!p, R=i+rad to palindrom. Dla [abaababaab] daje [003000020], [0100141000].

Czas: $\mathcal{O}(n)$

```
be40a9, 18 lines
array<vector<int>, 2> manacher(vector<int> &in) {
 int n = size(in);
  array<vector<int>, 2> radius = {{vector<int>(n - 1), vector<</pre>
      int>(n) } };
  REP(parity, 2) {
   int z = parity ^ 1, L = 0, R = 0;
   REP(i, n - z) {
     int &rad = radius[parity][i];
     if(i \le R - z)
       rad = min(R - i, radius[parity][L + (R - i - z)]);
      int l = i - rad + z, r = i + rad;
      while (0 \le 1 - 1 \&\& r + 1 \le n \&\& in[1 - 1] == in[r + 1])
       ++rad, ++r, --1;
      if(r > R)
       L = 1, R = r;
 return radius;
```

```
trie
Opis: Trie
Czas: \mathcal{O}(n \log \alpha)
Użycie: Trie trie; trie.add(str);
                                                        9aa8f1, 15 lines
struct Trie {
 vector<unordered_map<char, int>> child = {{}};
 int get_child(int v, char a) {
   if(child[v].find(a) == child[v].end()) {
      child[v][a] = size(child);
      child.emplace_back();
    return child[v][a];
 void add(string word) {
   int v = 0:
    for(char c : word)
      v = get_child(v, c);
};
```

suffix-automaton

Opis: buduje suffix automaton. Wystąpienia wzorca, liczba różnych podslów, sumaryczna długość wszystkich podslów, leksykograficznie k-te podslowo, najmniejsze przesunięcie cykliczne, liczba wystąpień podslowa, pierwsze wystąpienie, najkrótsze niewystępujące podslowo, longest common substring dwóch slów, LCS wielu slów

Czas: $\mathcal{O}(n\alpha)$ (szybsze, ale więcej pamięci) albo $\mathcal{O}(n\log\alpha)$ (mapa) $_{641790,\ 53\ \mathrm{lines}}$

```
struct SuffixAutomaton { int sigma = 26;
   using Node = array<int, sigma>; // map<int, int>
   Node new_node;
   vector<Node> edges;
   vector<int> link = \{-1\}, length = \{0\};
    int last = 0;
    SuffixAutomaton() {
       new node.fill(-1);
                               //-1-stan nieistniejacy
       edges = {new_node}; // dodajemy stan startowy, ktory
            reprezentuje puste slowo
   void add_letter(int c) {
       edges.emplace_back(new_node);
       length.emplace_back(length[last] + 1);
       link.emplace_back(0);
        int r = size(edges) - 1, p = last;
       while (p != -1 \&\& edges[p][c] == -1) {
            edges[p][c] = r;
           p = link[p];
       if(p != -1) {
            int q = edges[p][c];
           if(length[p] + 1 == length[q])
               link[r] = q;
                edges.emplace_back(edges[q]);
                length.emplace_back(length[p] + 1);
                link.emplace_back(link[q]);
                int q_prim = size(edges) - 1;
                link[q] = link[r] = q_prim;
                while (p != -1 \&\& edges[p][c] == q) {
                    edges[p][c] = q_prim;
                    p = link[p];
```

```
last = r;
    bool is_inside(vector<int> &s) {
        int q = 0;
        for(int c : s) {
            if(edges[q][c] == -1)
                return false;
      q = edges[q][c];
        return true;
};
suffix-array
Opis: Tablica suffixowa
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: SuffixArray t(s, lim) - lim to rozmiar alfabetu
sa zawiera posortowane suffixy, zawiera pusty suffix
lcp[i] to lcp suffixu sa[i - 1] i sa[i]
Dla s = "aabaaab" sa = \{6, 3, 0, 4, 1, 5, 2\}, lcp = \{0, 0, 3, 1, 1\}
1, 2, 0, 1}
struct SuffixArray {
  vector<int> sa, lcp;
  SuffixArray(string& s, int lim = 256) { // lub basic string<
    int n = size(s) + 1, k = 0, a, b;
    vector<int> x(s.begin(), s.end() + 1);
    vector<int> y(n), ws(max(n, lim)), rank(n);
    sa = lcp = v;
    iota(sa.begin(), sa.end(), 0);
    for (int j = 0, p = 0; p < n; j = max(1, j * 2), lim = p) {
      p = j;
      iota(y.begin(), y.end(), n - j);
      REP(i, n) if(sa[i] >= j)
       y[p++] = sa[i] - j;
      fill(ws.begin(), ws.end(), 0);
      REP(i, n) ws[x[i]]++;
      FOR(i, 1, lim - 1) ws[i] += ws[i - 1];
      for (int i = n; i--;) sa[--ws[x[v[i]]]] = v[i];
      swap(x, y);
      p = 1, x[sa[0]] = 0;
      FOR(i, 1, n - 1) a = sa[i - 1], b = sa[i], x[b] =
        (y[a] == y[b] \&\& y[a + j] == y[b + j]) ? p - 1 : p++;
    FOR(i, 1, n - 1) rank[sa[i]] = i;
    for (int i = 0, j; i < n - 1; lcp[rank[i++]] = k)
      for (k \& \& k--, j = sa[rank[i] - 1];
        s[i + k] == s[j + k]; k++);
```

Optymalizacje (9)

```
pragm
```

};

Opis: Pragmy do wypychania kolanem

61c4f7, 2 lines

```
#pragma GCC optimize("Ofast")
#pragma GCC target("avx,avx2")
```

Randomowe rzeczy (10)